

६४

२(A-B)

अथ

१४

२(A-B)

	अन्यनाम.	कर्तृनाम.	विषय.
(A)	“ <u>गर्भगीता</u> ”	Garbha Gita . व्यास	22 36 सौभाग्य
(B)	“ <u>गजेन्द्र मोक्षः</u> ”	Gajendra Moksha	22 37 सौभाग्य
(C)	“ <u>संकीर्तिनामसंग्रहः</u> ”	22 38

੨੪
2(A)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਗੰਗਾ ਗੀਤਾ ੧)

੧੪
2(A)

+

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੧੦੮੦ ਅੰਕ ੧੦੮੦

रामः

2

ब्रह्माग्निर्दहते कर्म पुनः कर्म न लिप्यते ॥ निर्मलं च मनो भूत्वा
पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ६ ॥ **श्रुतं वाच ॥** मनसा युष्मन् पापानि श्रु-
चं च युष्मिन् ॥ येन मनसि वर्तते कर्म नाशं कथं हरि ॥ ७ ॥ **श्री**
भगवानुवाच ॥ जिते सर्व कृते कर्म विष्णु श्री गुरु चिंतनं ॥ संक-
ल्प विकल्पो नास्ति पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ८ ॥ **नाना प्रासूप देहो कान्ता**
ना दैवत ए जनाः ॥ आत्म ज्ञानं विना पार्थ सर्व कर्म निरर्थकं ॥ ९ ॥
आचारः क्रियते कोटि दानं च गिरिकाचनं ॥ आत्म तत्त्वं न जान-
ति मुक्तिर्नास्ति गुरुं विना ॥ १० ॥ **कोटि यज्ञाः कृता येन कोटि दानं ग-**
जाह्वयः ॥ गो दानं च सहस्राणि मुक्तिर्नास्ति गुरुं विना ॥ ११ ॥ **न मोहं**

मगगी०

२

शुचिरुचारं नमो हं धार्यते जला ॥ नमो हं कर्मधर्मेषु नमो हं द्रियनि
ग्रहं ॥ १२ ॥ नमो हं धारणा ध्यानं नमो हं मननिग्रहं ॥ नमो हं कंदहारे
ण नमो हं सेवते च नं ॥ १३ ॥ नमो हं भ्रमसे तीर्थं नमो हं भस्म लेपनं ॥ न
मो हं चर्मधारिणं नमो हं प्राणसंग्रहं ॥ १४ ॥ नमो हं नग्नमौनं च न
मो हं देहदंडनं ॥ नमो हं गायत्रे गीतं मुक्तिर्नास्ति गुरुं विना ॥ १५ ॥ अ
र्जुन उवाच ॥ अस्यं तरं भवेत्सु हं विजयी च जयं कृतं ॥ पद्मालिसे म
नो मैलं क्रियते तपकोटिकं ॥ १६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शुद्धात्मा च त
पो निष्कलनाग्निर्मलनाशनं ॥ मनश्चुद्धिगुरोर्वाक्यं पुनर्जन्मनविघ
ते ॥ १७ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अस्यं तरं कथं शुद्धं कथं मलविमोचनं म

राम

२

ग. गी.

३

नो मे लं सदा कस्य कथं ते निर्मलं भवेत् ॥ १८ ॥ कर्म कर्म ह्यो बीजं लो
को यं दृढ बंधनं ॥ केन कर्म प्रकारेण श्री बीजं मते नरः ॥ १९ ॥ श्री
भगवानुवाच ॥ योगिकर्म श्रु कर्म च ज्ञानी यस्य च भासनं ॥ ज्ञानाग्नि
र्जते बीजं ॥ श्री बीजो योगिनो भवेत् ॥ २० ॥ योगिनो सह जानं दो
जन्म मृत्यु न चांशुति ॥ विधि निषिद्ध रहितं श्री बीजो योगिनो भवेत्
२१ ॥ अग्निर्दग्धं यथा बीजं शाखा पल्लव नोत्पते ॥ ज्ञान दग्धं स तथा यो
गी पुनर्जन्म न विद्यते ॥ २२ ॥ सर्व ण सु मयी गीता प्रसक्तं मोह दायनी
मुखा दुष्ट तमं कार्यं गर्भ गीतां वदाम् ॥ २३ ॥ या बहु द्विविकारेण आत्म
तत्त्वं न विद्यते ॥ तावद्भावं न जानाति यावस्थि चित्तं स्थिरं न हि ॥ २४ ॥ इति

कृष्णार्जुनसंवादे गार्ग्योपनिषत्सु

१४
२ (A) गभगीता ॥

१४
२ (A)

X

९४
२ (१३)

अथ

+

९४
२ (B)

गजिन्दु मोक्षः

+

ग.

१

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीमते रामा नुजाय नमः ॥ शतानीक उ
वाच ॥ मया हि देवदेवेन विस्मरित ते जसः ॥ श्रुत्वाः संभूत
यः सर्वा गदतस्तव सुव्रत ॥ १ ॥ यदि प्रमत्तो न गवा न ननु ग्राह्यो
स्मि वा यदि ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि नृणां दुःस्वप्नताम्रतं ॥ २ ॥ स्व
प्नो हि सुमहाभाग दृश्यं ते ये श्रुता मुनि ॥ फलानि तस्य यच्छंति
तद्गुणान्येव नार्गव ॥ ३ ॥ तादृक्युण्यपि विभ्रं च नृणामतिशुभप्र
दं ॥ ४ ॥ स्वप्नाश्च शमं यांति तस्मै विस्तरतो वद ॥ ५ ॥ शौनका उवाच

इदमेवमहाजागृष्टवांस्तेपितामहः॥ नीष्मंधर्मनृतांश्रेष्ठधर्म
पुत्रोयुधिष्ठिरः॥ ५॥ युधिष्ठिर उवाच॥ जितंतेपुंडरीकाक्षतमस्ते
विश्वनावन॥ नमस्तेस्तुतुषीकेशमहापुरुषपूर्वजं॥ ६॥ आद्यं पुरु
षमीशानंपुरुहूतंपुरातनं॥ रूतमेकाक्षरं ब्रह्मव्यक्तात्मकंसना
तनं॥ ७॥ असच्चसच्चविश्वंयत्तित्यंसदमतः परं॥ परंपुराणं स्रष्टारं
पुराणं परमव्ययं॥ ८॥ मांगल्यमंगलंविष्णुंवरंएवंवरदंश्रुतं॥ नम
स्तुतुषीकेशंवरचरणरुंदरिं॥ ९॥ प्रवक्ष्यामिमहापुरुषं ब्रह्मदे

पायनस्य च। येनोक्तेन श्रुतेनापि नश्यंते सर्वपातकैः॥ १७॥ नारायण
२ नमो देवो न नृत्तो न न विष्मति। एतेन सत्यवाक्येन सर्वा र्थी साधया
स्पृहं॥ १८॥ किंतु स्य वक्रु निर्मत्रे किंतु स्य वक्रु निर्व्रतेः॥ नमो नारायणाये
ति मंत्रः सर्वा र्थ साधकः॥ १९॥ जज्ञं वक्रु ज्ञं परमसुखं यं ह्यपमध्वेन
मात्मयोगात्। परावृत्ता ह्यवती महर्षिस्तस्मै नमो ज्ञानतमो नुदाय
२०॥ नमो नगवर्ते तस्मै व्यासायामितते जसे॥ यस्य प्रदोषद्वयमिनाय
एकथा मिमां॥ २१॥ जनमेजय उवाच॥ किं जपन्मुच्यते पापात् किं जप

सा

द्वस

२

नसुरवंमश्रुते॥६॥ स्वप्ननाशनं पुण्यं श्रोतुमिच्छामि मानदा॥१५॥ **विश्व**
पायन उवाच॥ देवव्रतं महाभाग सर्वज्ञास्त्रविभारदं॥ विततेनोप
संगमपर्यएळद्युधिरः॥१६॥ **युधिर उवाच॥** दुःस्वप्ननाशनं घोरं
मवक्ष्ये नरतर्षभ॥ प्रयत्नः किं जपे ज्ञाप्यं विबुधः किं मनुस्मरेत्॥१७॥ पि
तामहप्रसादेन बुद्धिर्नेहो न वेत्सम॥ तददं श्रोतुमिच्छामि ब्रह्ममेव द
तांवरः॥१८॥ **श्रीनील उवाच॥** शृणु राज तदा वादो वर्णयिष्ये हि न्य
तिकं॥ दुःस्वप्नदर्शनं ज्ञाप्यं यदा नित्यं समाहितैः॥१९॥ अत्रासुदाद

रंताममितिहासंपुरातनं॥ गजेंद्रमोक्षणंपुण्यं ह्यस्य लक्ष्मिकर्मणः
२०॥ सर्ववत्सलमयः श्रीमान्त्रिकूटो नामपर्वतः॥ स तु पर्वतराजस्य सु
मेरोर्नरिस्करद्युतेः॥ २१॥ क्षीरोदजलवीचुग्रैर्धौतामलशिलातलः॥ उ
त्थितः सागरं नित्वा देवर्षिगणसेवितः॥ २२॥ असरोत्तिः परिहृतः
श्रीमात्स्रस्रवणाकुलः॥ गंधर्वैः किंनरैर्यक्षैः सिद्धश्चाणपुनर्गैः॥ २
३॥ मृगैः सिंहैर्गजैश्च तप्तमात्रो विराजते॥ पुनर्गैः कर्णिकारैश्च स
वित्त्वैर्दिव्यपाटलैः॥ २४॥ चूतनिंबकदंबैश्च चंदनागुरुचंपकैः सा।

हस्त

३

लैस्तालैस्तमालैश्चतरुनिश्चार्जुनैस्तथा॥२५॥ वक्रलैःकुंदपुष्पैश्च
सरलैर्देवदारुनिः॥मंदारकुसुमैश्चात्पैः पारिजातैश्चसर्वतः॥२६॥
एवंवक्रविधैर्हृक्षैः शोभितः समलंकृतः॥नानाधात्वंकितैः शृंगैः प्र
स्रवन्नि समंततः॥२७॥ वृक्षैः शार्ङ्गामृगैर्मिन्दैर्मालंगैश्चसदामदैः॥ जी
वंजीवकसंघैः चकोरशिखिनादितः॥२८॥ पद्मरागसमप्रख्यं
लापुंजमिवोद्यितं॥ तत्रैकंकांचनंशृंगं सेवितेयं दिवाकरं॥२९॥ ना
नापुष्पैःसमाकीर्णंनानागंधैः समाकृतं॥ द्वितीयंराजतंशृंगं सेविते

यं निन्नकरः ॥ ३० ॥ पांडुरांबुद्ध संकाशं तुषाराचल सन्निभं ॥ गजेन्द्र
 नीलवैद्यतेजोतिर्नीमयंतनः ॥ ३१ ॥ तृतीयं बद्धमदनं प्रहृष्टं
 गमुत्तमं ॥ पद्मरागसमप्रख्यं तारागणसमन्वितं ॥ ३२ ॥ नतल्लतयाप
 र्यंतितनूनां साननास्तिकाः ॥ नातस्तपसो लोके ये च पापकृतो न
 राः ॥ तैस्य सानुमतः पृष्टे सरः कांचनपंकजं ॥ ३३ ॥ कारंडवसमाकीर्ण
 राजदंशोपशोभितं ॥ मत्तन्मरसंधं च कोरशिखिनादितं ॥ ३४ ॥
 कमलोत्पलकल्हारं पुंडरीकोपशोभितं ॥ कमलैः शतपत्रैश्च कांच
 नानाराधितगोविंदं शैलं पश्यंति ते नराः ॥

दस

४

मो नमः॥५॥ नमो गुर्याय गुह्याय गुणाय गुणवर्तिने॥ नानातनाय
पूर्वाय पुराणाय नमो नमः॥५५॥ अप्तक्याय प्रमेयाय पुराणाय
नमो नमः॥ नमः त्रिवाय त्रंताय निश्चिन्ताय मद्यो विस्मिने॥५६॥ स
नातनाय पूर्वाय अतुलाय नमो नमः॥ नमो स्तुपयना नाय सांख्य
योगोद्भवाय च॥५७॥ विश्वेश्वराय देवाय शिवाय हरये नमः॥५८॥
नमो स्तुतस्मै देवाय निर्गुणाय महात्मने॥५९॥ नमो देवाधिदेवाय
स्वनावाय नमो नमः॥ नारायणाय विश्वाय देवानां परमात्मने॥६०॥

५

७

नमोनमः कारणवामनाय नारायणाय मितविक्रमाय ॥ श्रीगार्ग्य
चक्रासिगदाधराय नमोस्तु तस्मै पुरुषोत्तमाय ॥ ६३ ॥ गुह्याय वेद
तिलकाय महोदराय ॥ सिंहाय देस्यनिधनाय चतुर्भुजाय ॥ ब्रह्म
प्ररुद्रमुनिचारणसंस्तुताय देवोत्तमाय विरजाय नमो ॥ मुताय
६४ ॥ तागेंद्रदेवराय नासतसुप्रियाय ॥ गोक्षीरदेमश्रुकतीलघनो
पमाय ॥ पीतांबराय मधुकैटभनाय ॥ विष्वाय चारुमुकुटाय
नमोदराय ॥ ६५ ॥ नानिप्रजातकमस्तस्य चतुर्भुखाय ॥ क्षीरोदका

कम

७

ॐ वनिकेतनशेखरनाथ नानाविचित्रमुकुटांगदन्तूषणाय योगे
श्वराय विरजाय नमो वराय ॥ ६४ ॥ नक्तिप्रियाय वरदीप्ति सुदर्शना
य फुल्लारविंदविपुलाय तिलोचनाय देवेन्द्रविघ्नहर्त्रा नमो ह्यतः पौरु
षाय नारायणाय विरजाय नमो मुक्ताय ॥ ६५ ॥ नारायणाय नरलो
कपुरायणाय कालाय कालकलनाय विलोचनाय रामाय रावण
विनाशक त्रेद्यमाय धाराय धारतिलकाय महोदराय ॥ ६६ ॥ यस्या
सनाय मणि कुंडल नूषणाय कंसांतकाय शिशुपाल विनाशना

य गोवर्धनाय सुरभृन्नविनाशनाय हामोदराय विरजाय नमो व
राय ॥ ६९ ॥ पद्मासनाय त्रिदशाय नाय लोकाय नायात्मन वोद्भव
य नारायणायात्महिताय नाय महावराहाय नमस्करोमि ॥ ७० ॥ क
तस्य मयस्कमचित्सरूपं नारायणं कारणमादिदेवं युगांतत्रोषं पु
रुषं पुराणं तं वासुदेवं नारायणं प्रपद्ये ॥ ७१ ॥ अहं प्रमल्लेद्यमनंतमम
यं महार्घयो ब्रह्ममयं सनातनं वदंतिये वै पुरुषं पुराणं तं वासुदे
वं नारायणं प्रपद्ये ॥ ७२ ॥ उत्तिष्ठते तस्य जलौककृद्दौर्महावराहस्य म

रुस
८

ह्रीविदार्यविधन्वतोवेदमयंशरीरंलोकांतरस्थामुनयोवदंति
७३॥योगेश्वरंचारुविविन्नमौलिंदेयंममद्वंद्वप्रकृतेःपरस्थंक्षेत्रज्ञ
मात्मप्रवरंवरणंपतंवासुदेवंशरणंप्रपद्ये॥७४॥कार्यक्रियाकार
णमप्रमेयंदिग्गवाङ्मवरपद्मनाभंमहाबलंवेदनिधिंमुनेन
मंत्रजामिबिष्णुंशरणंजनार्दनं॥७५॥कीरीटकेयूरमहार्दनिके
रित्यंतमालंकृतमसर्वगात्रंपीतांबरंकांचननक्तिचित्रंमालाधारंके
वमनुष्यैमि॥७६॥नवोद्भवंवेदविदोवरिष्टंमादित्यचंद्राग्निवसु

ग.
९५

प्रज्ञावं॥ योगात्मकं सांख्यविदोवरिष्टं प्रपद्ये च तमात्मवंतं ॥
॥ यदक्षरं ब्रह्मवदंति सर्वं गतिं नृमयं नृसुमुखात्प्रमुच्यते तं मी
श्वरं युक्तमनोपमैर्गुणैः सनातनं लोकगुरुं स्मरामी ॥ ७८ ॥ श्रीव.
त्सां कं महादेवं वेदगुह्यमनोपमं प्रपद्ये स ह्यसंभवतं वरेण्यमन
प्रदं ॥ ७९ ॥ नमस्तस्मै वराहाय लीलयोद्धरते महे ॥ खुरमध्वगता
यस्य मेरुः खरखरायते ॥ ८० ॥ प्रज्ञावं सर्वं नृसानां निर्गुणं परमेश्व
रं प्रपद्ये मुक्तसंगा नां यतीनां परमां गतिं ॥ ८१ ॥ नृगवंतं गुणाध्वंसं

कृष्ण
९५

महारं परमं पदं ॥ शरणं शरणं तानां प्रपद्ये नक्तवत्सलं ॥ २ ॥ त्रिविक्र
मं त्रिलोके त्रं लोकानां प्रपितामहं ॥ योगात्मानं महात्मानं प्रपद्ये हं ज
नार्दनं ॥ ३ ॥ आदिदेवमं शुभं नृवृक्षं सनातनं ॥ नारायणमणीयां
सं प्रपद्ये ब्राह्मणप्रियं ॥ ४ ॥ अक्षरं पारायदेवाय नमः सर्वमहात्मने
प्रपद्ये देवदेवे त्रं मणीयां समणोर्यथा ॥ ५ ॥ एकाय लोकत्रयाय परतः
परमात्मने नमः सहस्रशिरसे अनन्ताय नमो नमः ॥ ६ ॥ तमेव पर
मं देवमृषयो वेदपारगाः ॥ कीर्तयन्ति च यं सर्वे ब्रह्मादीनां परायणं ॥ ७

ग.

१०

नमस्तेपुंडरीकाक्षतनक्तामनयंकरे। सुवदलण्यनमस्तेसुत्रादिमां
शरणागतं॥८८॥ तावन्नवतुमेदुःखं चिंतासंसारसागरे॥ यावत्कम
लपत्राक्षतनस्मरामिजनार्दनं॥८९॥ नीलमउवाच॥ न किंतु म्यानुसं।
चिंतयतागम्यामोघसंस्तवान्॥ प्रीतिमान् न गवान्नाजनश्रुत्वा च
क्रमदाधरः॥९०॥ आरुह्यरुंदेविभुराजगामसुरेत्तमः॥ सान्निध्यं
कल्पयामासतस्मिन्सरसिलोकध्वजः॥९१॥ ग्राह्यं संगजेन्द्रं च तं ग्राहं
वज्रलासयात्॥ उज्जहाराप्रमेयात्मातरसामधुसूदनः॥९२॥ जलस्य

हस

१०

दारयामास ग्राहं च केण माधवः । नोचयामास नागेन्द्रपाशेनः श
रणागतं ॥ २३ ॥ सहीदेव तस्यापेन ह्रूह्रु गंधर्वसत्तमः ॥ इदमस्य परं गु
ह्यं राजसुख्यतमं शृणु ॥ २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं शायो ह्रूवं ना
गं गंधर्वाणां महात्मनां । एतदिच्छामि हं श्रोतुं विस्तरं एषितामहा
२५ ॥ नील उवाच ॥ हाहा ह्रूह्रू इति श्रुत्वा तौ गीतवाद्यविशारदौ
इति तौ श्रुत्वा पितौ तेन देवतेन महात्मना ॥ २६ ॥ उर्वशी मेतत्कारं त
तथा चात्मापस्य रोगणाः ॥ शक्रस्य पुरतोरजन्तस्य च सुमधमाः

ग.
१३

२७॥ ततस्तौ गायमानौ तौ गंधर्वौ राजसूतनि ॥ अमोमं च हतुस्यर्धा
नाक्रम्य पुरतस्तदा ॥ २८॥ आवयोरुत्तयोर्मध्ये कः श्रेष्ठो गीतवाद्ययो
तद्वदस्व मुरश्रेष्ठे ज्ञात्वा गीतस्य लक्षणं ॥ २९॥ गंधर्वयोर्वचः श्रुत्वा
प्रसुवाच नरात् क्रतुः ॥ सुवयो गीतवाद्येषु विशेषो नोपलक्ष्यते ॥ ३०॥
एक एव मुनिः श्रेष्ठदेव तौ नामनामतः ॥ युवयोः संशयं लेता न विष्म
तित संशयः ॥ ३१॥ ततस्तौ नाक्रववीति शम्भुः प्रणम्य राजन शिरसा
मुरेश्वरं ॥ गतौ सुहृदौ जयकांक्षिणौ तौ यत्राश्रमे तिष्ठति सिद्धिः ॥

रुस
११

जायमः॥१॥ ततो हृष्टा मुनिश्रेष्ठं देवलं संशितव्रतं॥ अनिवाद्यमहा
त्मानं प्रोचतुः पार्श्वसंस्थितो॥२॥ शक्रेण प्रेषितो देवत्वत्समीपे।
विजोत्तमः॥ एकस्यैव जयं देहियते मनसि वर्तते॥३॥ एष क्वचरं
तौ गायं तौ सुचिरं मधुरं स्वरं॥ तर्हि किंचिद्वदते वाक्यं मुनिर्मौनस्य
धारणात्॥४॥ शृण्वन्पि पदं तेषां न किंचिद्वदते मुनिः॥ सदा तौ।
कुपितौ तस्य देवलस्य महात्मनः॥५॥ क्वचरुस्तौ तदा वाक्यं गंधर्वौ
कालनोदितौ॥ मृतोयं नानि जानाति निश्चयं हं हगीतयोः॥६॥

ग.

१२

निशाम्यस्तद्वचस्तेषां गंधर्वाणां मदा न्वितं। क्रोधादुत्थाय विप्रेन्द्र
दंवचनमब्रवीत्॥८॥ एष रुरुडरात्मा तु ग्राह त्वं यातु मूढधी॥ त्वमे
व गजराज सुत वस्वगिरिगकरे॥९॥ ततस्तौ नृणां पितौ तेन देवले
नमदात्मना। प्रणम्य शिरसा विप्रं गंधर्वा विदमं चतुः॥१०॥ नृमंडले
गतौ ह्यावां प्रसादं कुरु स तम। निश्चयं वद विप्रेन्द्रये नृणां पाद्विमु
च्यते॥११॥ ततस्तौ पुरुषौ दृष्ट्वा उत्तौ नृणां पतयाद्विजः॥ प्रसुवाच मुनि
श्रेयो गंधर्वाणां नया न्वितं॥१२॥ मेरुपृष्ठे समेरमं वक्रवृक्षसमाकु

हस

१२

लं नानापक्षितितानादाद्यां द्वितियं इव सागरः १३ तस्मिन्सरो
वरेरप्ते नित्यं ग्राहो वशिष्पत्ने नृषार्तस्तत्र मातंगो गमिष्यति न
संशयः १४ तदैव देवदेवेशं तोष्यते तान्न संशयः ततो नाराय
णः प्रीतः श्लाघान्तो मोचयिष्यति १५ इत्थुको रूषिणा तेन वरे
ण्युपपद्यते एवं परावली नृत्वा श्रुत्वा सीघ्रगवनिद १६ क्री
धोपिवरतुल्यं सुमहतां तु प्रयच्छति आपदि मुक्तो युगयुजो
गंधर्व एव च १७ गजोपिय दत्तापातः श्रीकृष्णेन विमोक्षितः त

ग.

१३

स्माच्छायादिनिर्मुक्तो प्राणिवा विहृतो न वेत् ॥ १८ ॥ स च स्वं स्वं वपुः
प्राप्य प्राणिपत्यज नार्देनं ॥ गजो गंधर्वगजश्च पदं निर्वृत्य मागतः
॥ १९ ॥ श्रीनिमा सुंदरी काक्षोत्तराणां गतवत्सलः ॥ अतयंत न देवे
शस्त्रात्मां चैव प्रहजितः ॥ २० ॥ इदं वैवमहाबाहो देवस्य वपुना ।
षितं ॥ न जंतं गजराजानां वदंतं मधुसूदनः ॥ २१ ॥ श्रीजगवानुवा
च ॥ यो मां त्वां च स्मरश्चैव ग्राहस्य च विदारणं ॥ आत्मकीचकवेणुना
रूपं चैव ममाश्रयं ॥ २२ ॥ अश्वत्थं नास्करां गंगानैमिखारण्यपुष्करं

दृष्ट

१३

प्रयागं ब्रह्म तीर्थं च दंडु कारणमेव च ॥ २३ ॥ पुण्यं राम चरितं ना
रता रत्नानामुत्तमं ॥ विभूतिं विश्वरूपं च स्तवराजमनु स्मृति ॥ २४ ॥
प्राणं च कुरुक्षेत्रं गुरुद्वारं पर्वतं ॥ रूपं कांचन गुल्मानां रूपं मेरुः
मुत स्पृश ॥ २५ ॥ ये स्मरिष्यन्ति मनुजाः प्रयता स्थिर बुद्धयः ॥ २६ ॥ स्व
प्नोतत्र पतेतेषां सुखं नश्च न विष्यति ॥ २७ ॥ अनिरुद्धं गजं ग्राहं वा
मुदेवं महाद्युतिं ॥ संकर्षणं महात्मानं प्रद्युम्नं च तथैव च ॥ २८ ॥ मत्स्य
कर्मवराहं च वामनं तार्क्ष्यं मेव च ॥ नारसिंहं च नागेंद्रं सृष्टिं महा

ग. रकारकं ॥ २७ ॥ विश्वरूपं लूषी केन गीविंदमधसूदनं ॥ त्रिदनेव दि
 १४ तंदेवंदं नक्तिममोगमं ॥ २८ ॥ वैकुण्ठं दृष्टमनं नक्तिदं मधसूदनं ॥ ए
 २५ तानि प्रतिरुत्थाय सस्मरिष्यंति ये नरा ॥ २९ ॥ सर्वपापैः प्रमुक्तं ते पण्यक
 र्ममवाप्नुयात् ॥ नीलमयवाच ॥ एवमुक्ता महा राजगजेन्द्रमधसूदनं ॥
 २६ स्य त्रियासासहस्रेन गजगंधर्वमेव च ॥ तौ च स्थष्टौ ततः सद्यो मात्माव
 रधरावुनौ ॥ ३० ॥ तमेव मानसं प्राप्य जगत्तु स्त्रिदशालयं ॥ ततो दिव्यं
 पुनर्त्वाहस्तिगट्परमं पदं ॥ ३१ ॥ गच्छति स्म महाबाहो नारायणपरा

गजेन्द्रमोदि

(अपूर्ण)

१४

२५

सम

१४